

a un mànec de fusta, que serveix per a netejar el pèl dels cavalls, dels muls, etc.

estrirolar *v tr ofic* Netejar el pèl d'un cavall, d'un mul, etc, amb l'estrirol.

estrilda *fornt* Nom donat a diversos ocells de la família dels estríldids que pertanyen principalment als gèneres *Estrilda*, *Pytilia* i *Cayleyana*.

estríldid *m ornit 1 pl* Família d'ocells de l'ordre dels passeriformes, a la qual pertanyen les estríldes, els diamants i els bengalins, entre altres gèneres. En algunes sistemàtiques són classificats com a subfamília dels pocèdids. **2 sing** Ocell de la família dels estríldids.

estringar *v tr transp* Frenar les rodes d'un carruatge per mitjà de l'estringuet.

estriquet *m transp 1* Tirant que passa per sota de la llança i ferma al vehicle els animals de la bolea. **2** Cadena que, en els carros, penja dels braços i que hom lliga a la roda quan vol que no rodi.

estrixolar *v* Esbocinar.

estrioscòpia *f aeron* Sistema òptic d'observació de fenòmens aerodinàmics a alta velocitat que posa de manifest el gradient de densitats existent en tot moviment en un fluid. També és conegut com a *mètode de Schlieren* o *de les estries*.

estrip *m* Solució de continuïtat feta estripant, esquinç.

estripada *f 1* Acció d'estripar o estripar-se; **2** l'efecte, estrip.

estripall *m* Esquinçall.

estripar *v 1 tr* Treure les tripes o la tripa d'algú o d'alguna cosa. *Estripar un conill*. **2 a tr** Esquinçar. *El nen ha estripat el diari*. *b pron La camisa és estripada dels colzes*.

estripa-sacs *m bot* Herba anual de la família de les gramínies (*Bromus rigidus*), d'arrel fibrosa, fulles linears i espècules disposades en panícula.

estriollar-se *v pron* Asserrenar-se el temps, el cel, el dia.

estrobil *m bot 1* Pseudocarp constituït per un eix extorn del qual s'insereixen cíclicament o helicoidalment una sèrie d'esquames tecluris, de funció protectora, i d'esquames seminíferes, amb els primordis seminals, en nombre d'un a nou. Solen ésser anomenats *cons* o *pinyes*, i en el cas particular d'ésser arrodonits i més o menys carnosos, *gàlbuls*. **2** Conjunt d'esporeïdies de les equisetals i de les licopodials.

estrobilació *f zool* Fenomen de segmentació en cadena que es dona en l'escifostoma, primer estat larvari dels escifozoos.

estrobiliforme *adj bot* En forma d'estrobil.

estrobilomictàcies *f bot 1 pl* Família de l'ordre de les boletals, composta per fongs imputrescibles, d'arrel angiocàrpica i amb tubs llargs i sinuosos. **2 sing** Fong de la família de les estrobilomictàcies.

estroboscopi *m òpt/tecnol* Aparell

emprat en l'estroboscòpia que produeix unes sèries d'imatges intermitents a partir d'un moviment periòdic, obstruint intermitentment la visió de l'objecte o bé il·luminant-lo instantàniament i periòdicament.

estroboscòpia *f òpt/tecnol* Procediment d'observació i estudi de moviments periòdics molt ràpids (vibracions, rotacions, etc).

estroboscòpic *-a adj òpt/tecnol* Relatiu o pertanyent a l'estroboscopi o a l'estroboscòpia. *Efecte estroboscòpic*.

estrobotró *m electròn* Tètrode amb atmosfera de gas que produeix llampades de llum a un ritme controlable per la freqüència d'un corrent altern aplicat a la reixa.

estrofa *f poè 1* Grup de versos que constitueix un període rítmic i que adopta denominacions diverses, segons el nombre de versos que l'integren i la combinació de llurs rimes. **2** En el cor de la tragèdia grega, grup de versos de mètrica diversa, seguit per una antístrofa exactament igual.

estofant *m bot/farm* Arbust de la família de les apocinàcies (*Strophanthus sp.*), de fulles coriàcies, flors de corolla tubular quinquelobulada i fruits en fol·licle.

estofantina *f farm* Mescla de glucòsids obtinguts a partir de l'estofant, emprada com a cardiotònic.

estofariàcies *f bot 1 pl* Família de l'ordre de les agaricals constituïda per fongs de làmines adnades o decurrents i d'espores lliures. **2 sing** Fong de la família de les estofariàcies.

estròfic *-a adj poè 1* Relatiu o pertanyent a l'estrofa. **2** Que és dividit en estrofes.

estròful *m pat* Dermatosi de la infància caracteritzada per l'erupció de petites pàpules pruriginoses.

estrogen *m biog/farm* Cadascun dels components d'un dels quatre grups en què hom divideix les hormones esteroides.

estroma *m 1 bot a* Massa compacta formada per l'aglomeració d'hifes, freqüent en els ascomicets i els basidiomicets, sobre la qual o dins la qual es formen espores o esporocarpis. **b** Substància que omple la cavitat interna del cloroplast. **2 histol a** Teixit conjuntiu que forma la substància fonamental o matriu d'un òrgan. **b** Capa superficial, especialment la part externa dels ovaris coberta pels oviscas.

estromania *f psiq* Nom que designa la satíriai en l'home i la nimfomania en la dona.

estromatòlit *m geol* Estructura carbonatada òrgano-sedimentària produïda per l'activitat de certs microorganismes, sobretot esquizofícies.

estrompassada *f* Acció d'estrompassar.

estrompassar *v tr* Passar per damunt d'una cosa fent un salt.

estrona *f biol* Fol·liculina.

estroncable *adj* Susceptible d'estroncar-se o d'ésser estroncant.

estroncament *adj 1* Bruscament. **2** Amb interrupció sobtada.

estroncar *m 1* Acció d'estroncar o estroncarse; **2** l'efecte.

estroncar *v 1 a tr* Fer cessar de rajar, de fluir, un líquid. *La secada ha estroncant les fonts de la comarca*. **b pron** Estroncarse *un riu*, una font. **c tr med** Deturar el curs de la sang o d'un altre líquid o humor. **d tr med** Aturar l'hemorràgia. **2 fig a tr** Estroncarse *un discurs*. **b pron** Estroncarse *una font* d'ingressos.

estronci *m quim inorg 1* Element metàl·lic pertanyent a la família dels alcalinoterris, grup II A de la taula periòdica, i d'un pes atòmic de 87,63. **2 bromur d'estronci** [SrBr₂ · 6H₂O] Substància cristal·lina i deliquescent, emprada com a sedatiu i antièpèptic. **3 nitrat d'estronci** [Sr(NO₃)₂] Pòlvores incolores emprades en pirotècnia, per a produir llum vermella i senyals lluminosos en la marina i l'exèrcit. **4 òxid d'estronci** [SrO] Substància que es presenta en forma d'una massa caústica i porosa, emprada per a refinar el sucre.

estronciana *f quim inorg* Òxid d'estronci, SrO, pòlvores groguenques, molt poroses i caústiques, obtingut per calcinació del seu hidròxid o del seu nitrat.

estroncinita *f mineral* Carbonat d'estronci, SrCO₃, mineral que cristal·litza en el sistema ròmbic.

estroncic *-a adj quim inorg 1* Relatiu o pertanyent a l'estronci. **2** Que conté estronci.

estronxar *v tr reg* Fer malbé, esmicolar, una pedregada, una calcigada, etc, el blat, les hortalisses.

estronyar *v tr reg* Trencar o esmicolar una planta, una canya, un os, etc.

estrop *m 1* Abraçadora de corda. **2 esp mar a** Trocs de corda entollat pels dos caps i utilitzat per a embragar els fardells que han d'ésser embarcats o desembarcats. **b** Anella de corda encapellada a l'escàlem d'una embarcació, la qual, posada al voltant del coll del rem, serveix com a lligam per a subjectar-lo. **3 a tot estrop** *loc adv* A tot drap.

estropada *f 1 mar a* Esforç dels remadors, en vogar, per a moure l'embarcació. **b** Embranzida que pren l'embarcació en marxa. **c** Moviment fort, sobtat i violent que fa una cadena o cap que llavora com a amarra del vaixell per efecte de la mar o força del vent. **2** Arrencada forta d'un vehicle.

estropell *m* Estropellament.

estropellament *m 1* Acció d'estropellar o estropellar-se; **2** l'efecte.

estropellar *v 1 tr* Fer malbé, esgavellar, destrossar. **2 pron** S'ha estropellat una aixeta.

estropera *f mar* Cuir col·locat sobre l'escalemera per a evitar que el rem es desgasti.

estruç *m ornit* Ocell de l'ordre dels